

Niels Petersen: Ligesom de foregaaende ærede Talere kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Ratifikationen af begge de foreliggende Voldgiftstraktater. Traktaten med Haïti er jo af moderne Form og maa anses for helt igennem tilfredsstillende. Traktaten med de Forenede Stater er, som ogsaa de foregaaende Ordførere har været enige om, for lidt vidtgaaende, den indeholder for mange Forbehold og Begrænsninger, men da den dog betyder et væsentligt Fremskridt, maa man jo tage, hvad der efter Omstændighederne har været at opnaa. Traktaten med Haïti er i og for sig den bedste, men der kan jo ikke være Tvivl om, at den med de Forenede Stater er den vigtigste.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Axel Møller: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning henvises til det Udvalg, Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Haïti.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 41).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Axel Møller: Jeg tillader mig at foreslaa, at ogsaa dette Forslag til Rigsdagsbeslutning henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 26. September 1927 aabnede Overenskomst angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser afsagte i Udlandet.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 59).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltesen): Den 24. September 1923 aabnedes i Genève en Protokol angaaende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter. Denne Protokol blev tiltraadt af Danmark den 30. Maj 1924, og efter at være blevet godkendt af Rigsdagen ratificeredes den den 21. Marts 1925.

Den Overenskomst, jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting, slutter sig til den nævnte Protokol og vedrører Eksekution af Voldgiftskendelser afsagte i Udlandet. Det er Folkeforbundets økonomiske og finansielle Udvalg, der har taget Initiativet i dette Spørgsmaal. Protokollen af 1923 søger at løse et handelsretligt Spørgsmaal af stor Betydning og vedrører et af de vigtigste Punkter paa det handelsretlige Omraade. Det aftales ofte i Handelsforhold, at Stridigheder, der opstaar i Henhold til en afsluttet Forretning, skal henvises til Voldgift. Ogsaa i de almindelige Bestemmelser, i Henhold til hvilke en Del Forretninger afsluttes, indeholdes ofte Henvisning til Voldgift, idet en Voldgiftsinstitution er i Besiddelse af særlig Sagkundskab paa dette Omraade og derfor foretrakkes for de almindelige Domstole.

Protokollen af 1923 søger at tilvejebringe større Sikkerhed i den internationale Handel. Den forpligter de kontraherende Stater til at anerkende Gyldigheden af Overenskomster om Voldgift og til at lette ethvert Skridt, som under saadan Voldgiftsprocedure maa foretages paa deres Omraade i Overensstemmelse med deres Lovgivning. Staterne forpligter sig endvidere til at sikre, at Voldgiftskendelser, som er afsagt paa deres eget Omraade, bliver gennemført.

I Henhold til Protokollen af 1923